

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező fellebbezése a Törvényszék 2017. február 9-i T-16/16. sz. ítélete ellen irányul, amely valamely formatervezési mintának a bejelentési nap elismerése érdekében történő ábrázolására vonatkozó követelményekkel foglalkozott, különösen a 002683615-0001. sz. és 002683615-0002. sz. formatervezési minták (poharak) bejelentésére tekintettel.

A Törvényszék megtámadott ítélete ellentétben a 6/2002 rendelet 36. és 38. cikkével összefüggésben értelmezett 46. cikkének (2) és (3) bekezdése szerinti szabályozással, mivel a Törvényszék úgy véli, hogy e szabályozás értelméből és céljából az következik, hogy a bejelentések nem tekintendők közösségi formatervezési minta bejelentésének, amennyiben a hivatal részéről a bejelentett formatervezési minta tartalmát illetően kétség vagy bizonytalanság áll fenn. A formatervezési minta bejelentője által a bejelentés napjának tulajdonított jelentőségből arra kell azonban következtetni, hogy a formatervezési minta ábrázolásával szemben nem kell magas szintű elvárásokat támasztani, és a 36. cikk (1) bekezdésének c) pontja a bejelentés napjának a 6/2002 rendelet szerinti elismeréséhez csupán a formatervezési minta ábrázolásának a többszörözésre való fizikai alkalmasságát követeli meg.

A Törvényszék álláspontjával ellentétben a 2245/2002 rendelet 10. cikke (1) bekezdésének c) pontjával és (2) bekezdésével együttesen értelmezett 4. cikke (1) bekezdésének e) pontjából sem következik más. Azáltal, hogy ott arról van szó, hogy a formatervezési minta ábrázolásának olyan minőségűnek kell lennie, hogy az összes olyan részlet egyértelműen megkülönböztethető legyen, amelyre mintaoltalmat igényelnek, e szabály csak a többszörözésre való fizikai alkalmasságra vonatkozik. Ez különösen annak tükrében van így, hogy a bejelentés tárgyát, vagyis azt, amire a mintaoltalmat igényli, egyedül a bejelentő határozza meg. Végül soron a formatervezési minta oltalma terjedelmének végső meghatározását egyébként is kizárólag a bitorlási perben eljáró bíróság végezheti el.

Amennyiben a formatervezési minta lajstromozása az ábrázolása tekintetében jogbizonytalansághoz vezethetne, a lajstromozás megtagadható, nem tagadható meg azonban a bejelentés napjának elismerése, amely a Párizsi Egyezmény 4. bis cikke szerinti, az elsőbbséget megalapozó első bejelentés hatályára vonatkozó szabályozás alapján a bejelentő számára nagy jelentőséggel bír.

A Törvényszék e vonatkozásban nem vette figyelembe a 46. cikk (2) bekezdése szerinti eltérő szabályozás félreérthetetlen szövegét. A 6/2002 rendelet 46. cikkének (2) bekezdése értelmében a bejelentés csak akkor nem minősül a formatervezési minta bejelentésének, ha a hiányok az ugyanezen rendelet 36. cikkének (1) bekezdése szerinti követelményekkel kapcsolatosak. A 36. cikk (1) bekezdése azonban a formatervezési minta ábrázolásával kapcsolatban csak azt írja elő, hogy annak alkalmasnak kell lennie a többszörözésre. Az összes többi hiba – különösen azon hibák, amelyek a 2245/2002 rendelet alkalmazásából adódhatnak – a 6/2002 rendelet 46. cikkének (3) bekezdése értelmében csak a bejelentés elutasítását eredményezheti, miután a bejelentés napját már elismerték. Ezt az alapozza meg, hogy a 46. cikk (3) bekezdése a 6/2002 rendelet 36. cikkének (5) bekezdésével együttesen értelmezett 45. cikkének (2) bekezdésére hivatkozik.

Az Amtsgericht Hamburg (Németország) által 2017. május 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Ramazan Dündar és társai kontra Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG

(C-253/17. sz. ügy)

(2017/C 300/16)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Amtsgericht Hamburg

Az alapeljárás felei

Felperesek: Ramazan Dündar, Carolin Wenzel, Antonia Genovese, Jan-Maximilian Mügge

Alperes: Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG

Az Európai Unió Bíróságának elnöke az ügyet a 2017. június 20-i végzéssel törölte a Bíróság nyilvántartásából.